

РЕШЕНИЕ

№ 1980

гр. София, 26.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12129** по описа за **2020** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано по повод на касационна жалба вх. № 39503 от 15.12.2020 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 21063248 от 25.11.2020 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез адв.М. С.-САК, срещу решение от 23.08.2020г. по НАХД № 19625/2018 г. по описа на СРС, Наказателно отделение /НО/, 14-и състав, с което е изменено Наказателно постановление /НП/ № 23-001162/15.07.2016г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“-С. област, с което на касатора на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 лева за нарушение на чл. 62, ал.1 вр. чл.1, ал.2 от КТ, като е намален размера на „имуществената санкция“ на 2500 лева.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба, в която се твърди, че същото в обжалваната част е неправилно, поради нарушение на материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и поради необоснованост, за което излага подробни доводи в жалбата. Прави и възражение за изтекла абсолютна погасителна давност. В хода на съдебното производство касаторът редовно призован, представлява се от адв. С., която поддържа подадената жалба. Моли наказателното производство да бъде прекратено поради изтекла абсолютна

давност.

Ответникът по касационната жалба – Дирекция „Инспекция по труда“ С. област, редовно призван, представлява се от юрк. П., който оспорва жалбата и моли за потвърждаване на решението на СРС, както и наказателното постановление.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Ю., намира жалбата за неоснователна и недоказана, поради което счита, че не следва да бъде уважена.

Административен съд София – град, 9 – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа страна: С акт за установяване на административно нарушение № 23-001162/17.06.2016г., съставен от Ванина И. П., на длъжност инспектор при Д.-СО и в присъствието на С. М. А. е констатирано, че при извършена на 11.06.2016г. около 01:00 часа проверка по спазване на трудовото законодателство на място в обект - нощен клуб „К. клуб“, находящ се в [населено място], Студентски град, Зимен дворец на спорта, стопанисван от [фирма] и на 11.06.2016г. - по документи в сградата Д.-СО е установено, че търговското дружество, в качеството си работодател по смисъла на §.1, т.1 ДР на КТ не е уредило като трудови отношенията при предоставяне на работна сила с лицето С. В. С., ЕГН: [ЕГН], като сключи трудов договор в писмена форма преди постъпването му на работа.

На 11.06.2016г. около 01.00ч., контролните органи при Д.-СО извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в търговски обект нощен клуб „К. клуб“, находящ се в [населено място], Студентски град, Зимен дворец на спорта, стопанисван от [фирма]. При проверката било установено, че С. В. С. полага труд като „помощник барман“, с работно облекло на К. клуб. В писмена декларация, саморъчно вписал, че не разполага със сключен трудов договор, както и че считано от 10.06.2016 г. работи като „помощник барман“ в горесцитирания обект с работно време от 23:00 до 05:00 часа, почивни дни - четири дни седмично; почивка в работния ден - 1 час и получава трудово възнаграждение - 30 лева на смяна. При извършена проверка в реално време от регистъра на трудовите договори на ТД на НАП-С. чрез електронен достъп било констатирано, че не е подадено уведомление за регистрация на трудов договор от страна на работодателя за С. С.. На 17.06.2016г., преди приключване на проверката по документи в Д.-СО, управителят на [фирма], И. Л. Ц., представил граждански договор от 10.06.2016г., сключен със С.. Св.П. приела за установено, че С. С. полага труд по действително трудово правоотношение, без сключен писмен договор и с това е допуснато от работодателя административно нарушение на чл.62, ал.1 вр.чл.1, ал.2 от КТ. За това нарушение, съставила срещу работодателя АУАН № 23-001162, в присъствие на управителя на дружеството, предявен и подписан от него. В акта вписал, че има възражения. Въз основа акта и доказателствата по преписката, е издадено обжалваното НП № 23-0011625/15.07.2016г., с което на основание чл.416, ал.5 вр.чл.414, ал.3 от КТ на търговското дружество е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000.00лв.

Препис от оспореното НП е връчено на служител на дружеството на 10.11.2016 г.

Фактическата обстановка съдът е установил след анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства за тяхното установяване.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът е приел, че АУАН и издаденото, въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност, че са спазени императивните процесуални правила при

издаването на АУАН и НП - тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл.40, 42, 43, ал.5, чл.57 и чл.58, ал.1 ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП. Констатирал е, че са спазени всички срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН. Въззивният съд е изложил подробни мотиви по отношение материалната законосъобразност на акта, както и подробни доводи относно размера на определеното наказание, като е приел, че наложеното административно наказание следва да се намали с оглед липсата на други нарушения на трудовото законодателство от страна на дружеството. Обсъдил е и липсата на предпоставки за приложение на чл.28 ЗАНН. С тези мотиви СРС е изменил НП, като е намалил размера на наложената „имуществена санкция“.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целеният с нея деволутивен и суспензивен ефект.

Разгледана по същество същата се явява основателна.

При правилно установена фактическа обстановка, правилни и законосъобразни са и изводите на съда за съставомерност на визираното нарушение.

Независимо от горното, процесното НП следва да се отмени по следните съображения:

Съгласно чл.11 от ЗАНН, субсидиарното приложение на НК се разпростира спрямо административнонаказателните производства по отношение на изключващите отговорността обстоятелства. Такъв характер безспорно има материалноправният институт на давността за реализиране на отговорността. Съгласно разпоредбата на чл.21, т.3 от НПК давността е една от предпоставките, при наличието на които наказателното производство следва да бъде прекратено.

Както бе посочено по-горе, съгласно чл. 11 от ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта и обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на НК, доколкото в ЗАНН липсва друга уредба.

Препращането е общо и важи за всички обстоятелства, които изключват административнонаказателната отговорност, включително и тези, които се отнасят до реализацията на вече възникналата отговорност, като изтичането на предвидения в закона давностен срок - чл. 79, ал.1, т.2 от НК.

Под обстоятелства, изключващи отговорността не следва да се разбират единствено тези относно вината, вменяемостта и другите такива по глава 2, раздел 1 от НК. От съдържанието на препращащата разпоредба е видно, че освен изрично изброените въпроси, правилата на НК ще намерят приложение и във връзка с всички други обстоятелства, препятстващи осъществяването на административнонаказателното „преследване“. След като в ЗАНН липсва изрична регламентация на сроковете за погасяване на административнонаказателната отговорност, поради което, по силата на цитираната норма, следва да намерят съответното приложение общите правила на НК. Според разпоредбата на чл.80, ал.1, т.5 от НК, наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години за всички случаи, извън изрично и изчерпателно посочените в т.1 – т.4. В конкретния случай административно -наказателно производство е образувано. Нормата на чл.81, ал.3 от НК предвижда обаче абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. Съгласно тази разпоредба

независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член (чл.80, ал.1 НК). В конкретния случай абсолютната давност, съгласно приложимата норма на чл.81, ал.3 във вр. с чл.80, ал.1, т.5 НК, е четири години и шест месеца от момента на извършване на нарушението - 17.06.2016г. и е изтекла на 17.12.2020 г., след постановяване на въззивното решение, но към момента на постановяване на настоящото решение.

По изложените съображения касационната жалба се явява основателна, а обжалваното решение на СРС и потвърденото с него НП следва да бъдат отменени.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2-ро ЗАНН, Административен съд - София град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 23.08.2020 г., постановено по НАХД № 19625/2018г., на Софийски районен съд, НО, 14-и състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-0011625/15.07.2016г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. област.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.